

28 Şubat Hukuksuzluğu Düzenin Hukuk Tabutuna Son Çivileri De Çakıyor!

Haksöz

Yaşadığımız ülkenin en temel sorunu ikiyüzlülüktür. Kendini kandırmayı da içerecek ölçüde aldatmak ve yalan söylemek egemen siyaset biçimidir. Hiçbir şey asıl yüzüyle sunulmamakta, hiçbir şeyin adı doğru konulmamaktadır. Güya hükümete bağlı memur konumundaki üniformalı zevat tarafından sağlı sollu kroşelerle nakavt durumuna getirilmiş bir meclisin, egemenliği halk adına kayıtsız şartsız temsil ettiği iddiası yalandır. Brifing maskaralığı yetmezmiş gibi şimdi de açıkça fırçalanan, hasbel kader hoşla gitmeyen bir karar çıktığında irticai sızma suçlamasıyla kumpasa alınan, talimat verilen yargının bağımsız olduğu yalandır. Elinde tuttuğu karton pankartla bir bakanı protesto ettiği için 16 yaşında bir kızın önce yaka paça gözültüne alınıp ardından çıkartıldığı mahkemece tutuklandığı bir ülkede demokrasi, insan hakları, düşünce ve ifade özgürlüğünden söz etmek ikiyüzlülüktür.

Dürüst olmak bu sistemin hiçbir zaman beceremediği ve bundan sonra da asla becermesi mümkün gözükmeyen bir meziyet. Muhaliflerini sürekli asıl emellerini gizlemekle, takiiye yapmakla suçlayan bu sistem yalanı her düzeyde kurumsallaştırmış. Bir taraftan yetkili zevat harıl harıl oraya buraya imza atmakla meşgul. AGİT metinleri, Birleşmiş Milletler sözleşmeleri, malum kriterler... Bu adamları yakından tanıyanların aklına önce 'acaba imza attıkları metinleri hiç okuyorlar mı?' sorusu geliyor. Neler yok ki bu metinlerde? İşkenceye karşı mücadeleden cezaevlerinin standartlarının yükseltilmesine, muhalif fikirler etrafında örgütlenme özgürlüklerinden azınlık haklarının tanınmasına kadar baskıcı devlet aygıtını sınırlamaya dönük bir dizi taahhüt.

Uygulamaya gelince, eski tas eski hamam. Bütün sözler, taahhütler belirsiz bir geleceğe erteleniyor, süreç adı verilen adeta dipsiz bir kuyuya atılıyor. Herhalde sistem muhalif olma hakkını tanımak için ülkede hiçbir muhalifin kalmayacağı günü bekliyor olmalı! Aynı şekilde siyaset önündeki engellerin kaldırılması için önce bu işle uğraşan ve uğraşmayı düşünenlerin Orduya Sadakat Şerefimizdir 'yüce buyruğunu' tam manasıyla içselleştirmelerinin; inanca yönelik baskılara son vermek için herkesin kayıtsız şartsız Kemalizm'e iman etmesinin, yine Kürt kimliği üzerindeki yasakları kaldırmak için bütün Kürtlerin Türkleştirilmesinin beklenildiği de düşünülebilir!

Kurumsallaşan Adaletsizlik

Tek bir olay dahi bu ülkede devam edegelen işleyişi açığa çıkartmaya yetebiliyor. Hemen her gün kimisi önemli kimisi önemsiz sayılan pek çok gelişme adeta sistemi en yalın kimliğiyle özetlemekte. Karabük Eskipazar'da yaşanan da bunlardan biri. Bu itibarla, pencereden sarkıttığı pankartla bakanı protesto eden genç kızın tutuklanması artık kanıksanır hale gelen, fakat aynı zamanda özünde sistemi teşhir etme özelliği barındıran bir örnek olay.

Malumdur ki, hukuk devleti olma iddiasındaki ülkelerde taşkınlık yapmadan ve çevreye/çevredekilere zarar vermeden bir bakanı protesto etmek siyasi hak sayılıyor. Ama aynı iddianın süslü püslü ifadelerle anayasasına dercedilmiş bulunduğu ve her gün her vesileyle sayısız kereler tekrarlaya tekrarlaya yalama edildiği bu ülkede bu tavır bir tutuklanma nedeni. Tabiki kılıf hazır: irtica, bölücülük, halkı kin ve nefrete tahrik, devletin şahsiyetini tahkir ve daha bir dizi suçlamadan artık hangisi uyarsa!

Aynen 'lkemizde siyasi suçlu yoktur, onlar terör sulusudurlar!' uyanıklığında olduğu gibi. Sen mesleği siyaset olan eski başbakanını, bakanını, milletvekilini dahi siyasi suç kapsamında değil, bölücülük, halkı tahrik, yasadışı örgüt yeliği gibi suçlamalarla yargılayıp mahkum edersen, elbette bu ülkede siyasi suç diye bir kavram olmadığını gurur ve neşe ile ileri srebilirsin! Bu yüzsüzlük senin en doğal hakkın!

Peki, bu ülkede bakanlar eleştirilmez mi, protesto edilmez mi? Elbette edilir, ama bunun uygun kişi ve kurumlar tarafından yapılması gerekir, iř halka, -yani resmi bakışaısıyla- ayağa düştü m, işte o kabul edilmez, en sert biçimde cezalandırılır. Örneğin medya patronuysanız hoşunuza gitmeyen icraatların sahibi bakanlar hakkında ağzınıza geleni syleyebilmeniz sizin tabii hakkınız olarak algılanabilir ve ayrıca da ülkemizde basın özgürlüğünün ulaştığı yüksek seviye olarak sunulabilir. Eğer sırtınızda niformanız bulunuyorsa değil bakanı, bakanların başını dahi ocuk azarlar gibi fışalayabilir, icabında yerden yere vurabilirsiniz. Hiçbir riski olmadığı gibi, hatta terfi nedeni bile olabilir. Kimse abartıldığını düşünmesin, bunun örnekleri hafızalarda hala çok taze.

Bu ülkede bakanlar, başbakanlar asıl devletllar karşısında el pençe divan. Ama okuma hakkı elinden alınmış; inancı, düşüncesi nedeniyle sürekli aşağılamaya, baskı ve zulme uğratılmış; devletin dairesi, devletin okulu, devletin denetimine tabi kurum... denilerek aşama sürekli kapı dışarı edilen, adeta toplumsal hayatın yansıdığı tüm alanlardan tecrit edilmeye çalışılan bir kimliğe mensup bir kızı içine sıkıştırılmaya çalışıldığı cendereyi haykırmak istediğinde aynı şahışlar aslan kesiliyorlar.

Olanca baskıcılığına ve devleti halka karşı koruma iğds ile donatılmış bulunmasından kaynaklanan darlığına rağmen mevcut yazılı hukuk kuralları bile bu beylerin ateşini kesmemekte ve zorlama yorumlarla insanlar mütemadiyen cezalandırılmaya çalışılmakta. Topyekn savaşta ilk imha hamlesi gözüken o ki, mevcut hukuk mevzuatına yönelmiş bulunuyor. Bir anlamda azgınlık ve tuğyan kendini aşıyor.

On yıllardır halkı sıkı sıkıya bir cendereye sıkıştırmış bulunan mevcut hukuk mevzuatının son süreçte egemenlerce zaman zaman önlerine çıkan bir engel, az da olsa ellerini bağlayan bir sınırlama olarak algılandığı görülüyor. Üstelik brifing adı altında talimatlar da alınmış. Dolayısıyla baskı ve sindirme operasyonu engel tanımaksızın ilerlemeli! Bu arada gündemde sürekli canlı tutulan 'sızma' edebiyatı ise tabloyu tamamlamakta. rneğe dönecek olursak, Eskipazar'da bakanı protesto eden genç kızın tutuklanmadığını varsayalım; işte size irticai bir sızma rneği! Göze alabilen buyursun!

Sızma Tartışması Bir Yavuz Hırsızlık rneğidir!

'Yargıya irticai sızma' tartışması insanda hayretler uyandıracak cinsten bir gündem. Özellikle 28 şubat ile birlikte İşlami düşünce ve eylemleri dolayısıyla yargılanan hiç kimse hemen hemen medya ve yargı kısıkcısından kendini sıyıramamış iken, bu tartışma da neyin nesi? Yaşananlar herkesin gözü önünde cereyan etmedi mi?

İşlem her defasında aynı kulvarlardan geçerek tamamlandı. Neredeyse istisnasız biçimde hep önce medya aracılığıyla suçluluk kesinleşti. Dava aşamasında çoğu kez gereken tek şey zaten suçluluğu kesinleşmiş görülen bu dosyalara hukuki gerekçe yazmaktan ibaretti. Tek tük bu cendereden kurtulduğuna sevinebilenlerin ise sevinçleri yalnızca temyiz aşamasına kadar sürdü. Savcıdan kurtulabilen mahkeme, mahkemeden kazasız belasız sıyırdığını sananlar ise Yargıtay tarafından haklandılar.

Soyut suçlamalar, yorum yoluyla madde metninde olmayan suç ihdas etmeler, olağanüstü dönem kaygıları ile görüleni değil sürekli arka planda gizlendiği sanılanı yargılama çabası hep bu dönemin 'hukuk belgeleri' olarak tarihe geçti. Buna rağmen birileri hala sızlanarak 'sızma'dan söz edebiliyorsa onların iştahını İştiklal Mahkemeleri'nden başka şey kesmeyecek

demektir. Zaten dört -hatta altı- bir tarafı düşmanla çevrili, bütün organlarına irticanın sızdığı, bölünmekten ancak 312. maddenin yüzü suyu hürmetine kurtulabilen, bir avuç vatansever haricinde bütün sivil yönetim kadrosu ya hain ya da gafillerden oluşan böyle bir ülkede İstiklal Mahkemeleri'nin gerekliliğini kavramamak, ne büyük bir aymazlıktır kim bilir!?

'Sızma' gündemi aslında yavuz hırsızlıktan başka bir şey değil. Bu tutum; hakkını aramak için direnen işçi ve memurun, inancına getirilen yasağı protesto eden öğrencinin, evlatları hücrelere kapatılıp katledilmesin diye sokağa çıkan tutuklu yakınlarının haklı taleplerini görmezden gelip, bir de teröristlikle, yasadışı eylem yapmakla suçlama tutumunun aynısı. Zalim ve pişkin, bir o kadar da kurnaz bir tutum!

Bugün hiç hakları olmadığı, hiçbir ciddi, somut veriye dayanmadığı halde yargıda irticai sızma olduğundan şikayet eder tavırlar sergileyenlerin amacı belli. Bu şekilde hem çemberi iyice daraltıyorlar, hem de asıl şikayetçi olması gereken, tepki göstermesi gerekenlerin seslerini daha bir kısıyorlar. Hatırlanmalıdır ki, önceleri kamuoyu nezdinde haksızlığı, yanlışlığı apaşık kararları 'yüce yargıya saygı' nakaratıyla dokunulmazlık zırhına büründürdüler. En saçma, en adaletsiz hükümler dahi 'yargının işine karışılmaz' türünden mistifikasyonlarla meşrulaştırılmaya, kabullendirilmeye çalışıldı. Nitekim büyük ölçüde başarı da elde ettiler. Zamanla bu tür hukuksuzluklar, adaletsizlikler kanıksanır, normal karşılanır oldu. İlk zamanlar İslami kamuoyu yaşayanları 'bu kadarı da olmaz' şeklinde karşılarken; zaman içinde adeta hukuk dışı kararların yağmaya başlaması üzerine durumu vakayı adliyeden sayar hale geldi. Ve şimdi egemenler bir adım daha atıp mevcutla bile yetinmek istemediklerini hissettiriyorlar. Daha fazlasını istiyorlar. Kuşatma ile yetinmeyip, tümünden imhaya yöneliyorlar.

Olayın bir diğer boyutu da egemenlerin bu tür gündemler oluşturmakla irticacı, bölücü ve benzeri sıfatlarla tanımladığı çevreleri kendiliklerinden geri adım atmaya zorlaması. Kararname tartışması ile hedeflenen de aynı şey değil mi? Kıyım listeleri, ihbarlar, sayılar... derken, kendisini güvende hissetmeyen büyük bir kitlenin kimliğinden, savunduğu değerlerden ve pratiğinden uzaklaşması, işini kaybetme korkusuyla edilgen bir tutum içine girmesi sağlanmaya çalışılıyor. Böylece henüz uygulamaya geçilmeden estirilen terör dalgası ile düzen büyük ölçüde amacına erişmiş ve toplumun tümüne yönelik sürdürülen sindirme, boyun eğdirme operasyonunda hedefe bir adım daha yaklaşmış olacaktır.

Süregelen zulme tepki duyan herkes egemenlerin şeytani plan ve uygulamalarına karşı her düzeyde direnme dışında hiçbir çözüm alternatifinin bulunmadığını kavramak zorundadır. Çare düzenin kurumları arasında teknik ihtilaflar nedeniyle açığa çıkan anlaşmazlıklar temelinde aranamaz. İnsan haklarına, hukuk devleti ilkelerine ve insanlık onuruna aykırılığı hiç tartışmasız uygulamaları 'acaba kararname ile mi gerçekleştiresek, kanunla mı' tartışmasından ve bu tartışmanın yürütücülerinden çözüm beklemek çözümsüzlüktür, zaafiyettir, teslimiyettir. Düzen güçleri, kurumları ve temsilcileri arasında birbirine kıyasla kimin daha zalim olduğundan söz edilebilir, ama o zeminde adalet aramanın beyhude bir uğraş olduğu gözden kaçırılmamalıdır.

Bu dönemde şiddetle ihtiyacımız olan şey direnme bilinci ve sorumluluğunu kavramak; hiç ihtiyacımız olmayan şey ise sahte kahramanlık senaryoları üretip, düzenin temsilcisi pozisyonundaki güçlerden şefaet bekler konuma düşmektir. Kararname meselesinde olduğu gibi bütünüyle ideolojik ve siyasi bir konuyu hukuk düzleminde, üstelik de düzenin çarpık hukuku düzleminde tartışmaya çalışmak kaybetmeye mahkum olmaktır. Tercihimiz, hattımız ve umudumuz zulmün kanunla mı, yoksa kararnameyle mi gerçekleştirilmesi tartışmasının tarafları arasında kimin kazanacağına değil, direnişimize bağlıdır.

Haksöz Dergisi Sayı: 114 - Eylül 2000

Kaynak: 28 Şubat Hukuksuzluğu Düzenin Hukuk Tabutuna Son Çivileri De Çakıyor! - Haksöz